

Mircea Radu Iacoban

...Era, cu ani în urmă, unul din „glasurile” cele mai cunoscute de pasionații fotbalului. Căci Mircea Radu Iacoban era, pe atunci, cranic-reporter la Radio, ne lipsit de la nici o transmisie a meciurilor de divizie A. Era, în același timp, ziarist efervescent — și nu numai pe teme sportive! — iscodind cu pasiune realitatea cotidiană, în goană, mereu, după senzationalul vieții cele de toate zilele, niciodată obosit, niciodată blazat. Era — tot în aceeași an — un proaspăt debutant în literatură, cu un volumăș de nuvele care cucerise cititorii și criticii prin fiorul lor de prospețime, de autenticitate, de sensibilitate frustă și neprefăcută — toate calități destul de rare în peisajul literar al epocii. Au trecut anii... Între timp, Iacoban a devenit un „nume” în literatură, numărul de volume purtând semnătura lui pe copertă a trecut de mult de cifra 10 (romane, reportaje, însemnări de călătorie, teatru etc.), un nume aureolat de multe și prestigioase premii literare și dramatice; între timp — Iacoban nu mai este cranic-reporter sportiv, el a devenit dramaturg.

A debutat în teatru acum săpte ani, cu „Tango la Nisa”. Au urmat piesele „Fără cascadori”, „Simbăta la Veritas”, „Noaptea”, „Fotbal”. Dar a rămas — în toate aceste piese, ca și în tot ce a mai scris — același entuziasmat, același incurabil optimist pe care-l dezvăluie și primele sale pagini. Poate că este entuziasmul și optimismul reporterului sportiv, care crede fanatic în Victorie, în victoria celor buni și aleși. Sportul a lăsat, fără îndoială, o urmă însemnată în cariera literară a lui Mircea Radu Iacoban. Căci problematica operelor sale (și mă gîndesc aici, în primul rînd, la cele dramatice), gravitează mereu în jurul unei morale a „fair-play”-ului; ea se construiește, de fiecare dată, din argumentele unei dezbatere lucide și sensi-

bile, disputată cu pasiunea suporterului dar și cu obiectivitatea marelui campion care-și recunoaște deschis eșecul; o problematică în care „loviturile sub centură”, „off-said”-urile și „tragerile de timp” sunt condamnabile și condamnate. În dramaturgia lui se aplaudă — ca în tenis — punctele inscrise frumos, nu cele ciștigate întimplător, din greșelile adversarului.

Nici nu e de mirare, în aceste condiții, că dramaturgia lui Iacoban se adresează, de cele mai multe ori, tinerilor, și ii are drept eroi pe tineri. Există un romanticism al sportului, ca și al tinereții, pe care piesele lui Iacoban îl adoptă organic, ca pe o atitudine de viață aplicabilă celor mai aparent disperate situații. Dar un romanticism lucid, care cenzurează gestul gratuit pentru a-l înlocui cu cel constructiv. Romanticismul tipic al oamenilor României de azi.

Cu „Fotbal”, Mircea Radu Iacoban s-a reîntors la o veche dragoste. Cum mărturisește chiar el undeva, trebuiau să treacă niște ani de distanțare, de meditație, pentru ca viață atât de complexă și de tensionată a unei echipe de fotbal — viață pe care a cunoscut-o atât de bine! — să poată deveni subiectul unei piese de teatru, deci nu o simplă relatire, ci material încărcat de semnificații, cu o „morală” proprie, ca orice parabolă (și ce piesă de teatru nu este o parabolă?...). La prima vedere, „Fotbal” este o piesă despre infrințere și victorie. Dar, dincolo de înfringerea sau victoria de pe teren, în „Fotbal” se vorbește despre înfringerea sau victoria unor sentimente, unor atitudini, unor conștiințe. Înving cei mai buni, ca deobicei; dar nu este o „victorie clară”, și nu este o victorie obținută ușor. Căci în viață, victoriile sunt mai complicate decât în fotbal. Chiar și în „Fotbal”...

DINU KIVU

FOTBAL

Comedie de MIRCEA RADU IACOBAN

DISTRIBUȚIA

Maestrul	GEORGE BĂNICĂ	Osoi	ION CHIȚOIU
Curmei	VASILE ICHIM	Luminare	MIRCEA NICOLAE CREȚU
Bulboacă	MIHAIL STAN	Cataramă	GEO COSTINIU
Speriatu	DAN TUFARU	Spectatorul	RADU GH. ZAHARIA
Hoarță	FLORIN ZAMFIRESCU	Țică	ANDI ȘTEFĂNESCU
Căpilnă	GELU NIȚU	Bită	CONSTANTIN AVĂDANEI
Trosnitoru	CONSTANTIN COJOCARU	Rupere	GABRIEL OSECIU
Domnișorul	CORNELIU DUMITRĂȘ		DAN CIOBANU

Decoruri și costume :
Arh. PETRE PĂDUREȚ

Regia artistică :
DAN MICU

Efecte sonore :
Ing. LUCIAN IONESCU

COLABORATORI TEHNICI :

Regia tehnică: Stelian Cărbunaru — Lumini: Ilie Voica — Sonorizare: Constantin Tudose, Wily Voicicovschi — Pictură: Ion Bălăceanu — Peruci-machiaj: Lucian Pașuc și Aurica Trandafir — Timplărie: Zamfir Păun — Tapițerie: Vasile Bandi — Croitorie: Maria Angelescu și Radu Bărbulescu — Mecanică: Marian Brișcaru — Recuzita: Mircea Dumitriu — Șef mîinitor decor: Trușă Nicolae